

Een olifantenpaadje

Ooit, in een moeilijke tijd, droomde ik dat ik voor een donker stationnetje stond, waar alle deuren dicht zaten. Terwijl ik me afvroeg hoe ik het perron kon bereiken, zag ik opeens een olifantenpaadje, zo'n smal onofficieel paadje dat me tussen struiken door naar dat perron kon brengen. En toen ik daar was, kwam er een trein aan, een trein vol licht, die de goede kant op reed.

Laatst zat ik, wakker als wat, in de trein van Luik naar Brussel, in een tussencoupé met vier banken. Toen kwam jij, mij onbekende jongeman, binnen en begon je meteen de lege flesjes en propfen van de vloer te rapen en in het vuilbakje te stoppen. Daarna kwam je tegenover me zitten en begon je in verbrokkeld Frans en Engels te vertellen dat jouw huis in de Gazastrook zwaar beschadigd was geraakt door bombardementen. Je ging staan, zwaaide met je armen om je ontoereikende woorden met gebaren aan te vullen, liet je littekens zien en schoof je T-shirt even omhoog om je gehavende rug te tonen.

Toen ik opstond om in Leuven uit te stappen, bedankte je me dat ik naar je had willen luisteren.

Verder weet ik niets van jou, maar ik hoop dat je een olifantenpaadje weet te liggen of zelf bij elkaar stamp, een olifantenpaadje naar een toekomst.

Ik denk nu ook aan jou, vrouw van boven de tachtig, die op een keer met me wilde praten over je kleinkind. Je had praktische vragen, mailde je vooraf, maar toen we tegenover elkaar zaten, zag ik dat je trilde alsof iets wat jou had verbijsterd in je vel was gekropen. Het bleek dat je man jou na een zeer lang huwelijk had verlaten voor een veel jongere vrouw. En het leek of je niet meer wist wie je zelf was, zonder die man, en alsof al die jaren van jouw leven niets meer waard waren, ondanks de kinderen en kleinkinderen die je zei te hebben. Je leed aan een soort fantoompijn.

Tijdens ons gesprek merkte ik dat je toch weer een beetje meer begon te zien dan dichte deuren. Ik hoop dus maar dat je jouw olifantenpaadje vond.

Zo'n olifantenpaadje naar een toekomst wens ik ieder die geen uitweg ziet, ieder die te vaak voor dichte deuren staat, ieder die denkt in het leven de trein te hebben gemist.

Joke van Leeuwen

PAADJE